

Adventi, karácsonyi énekek

1.

Harmatozzatok! Égi magasok,
Téged vár epedve a halandók lelke,
Jöjj el, édes Üdvözítőnk!

Mert az emberek csak tévelyegnek,
ha te égi fényed nem vezérli őket:
Jöjj el, édes Üdvözítőnk!

2.

Ó jöjj, ó jöjj, Üdvözítő,
beteljesült már az idő,
törd át az ég zárt ajtaját,
vár a világ sóvárgva rád.

Megnyílt az ég harmatozva
Meváltónkat, hogy lehozza.
Ég felhői, nyíljatok szét
hozva Jákob fejedelmét.

Föld, virulj ki! völgyön-halmon
viruló zöld hadd fakadjon,
nyíl ki földnek szép virága,
Dávid házának királya!

Ó fényes nap, ó szép csillag!

Téged vágyunk mi látni csak,
kelj fel napunk, fényességed
űzze el a sötétséget!

3.

Jöjj el, jöjj el Emmánuel,
Csak téged áhít Izrael,
És hozzád sóhajt untalan,
Mert Isten híján hontalan.
Meglásd, meglásd, ó Izrael,
Hogy eljövend Emmánuel!

Jöjj el, ó Jessze vesszeje,
És állj a rossznak ellene!
A mélyből mely már eltemet,
S a tűzből mentsd ki hívedet!
Meglásd, meglásd, ó Izrael,
Hogy eljövend Emmánuel!

Jöjj el, jöjj el, ó Napkelet,
Ím árva néped költöget.
Törd át a sűrű éj ködét,
És oszlasd gyászát szerteszt!
Meglásd, meglásd, ó Izrael,
Hogy eljövend Emmánuel!

Jöjj el, ó Dávid adta kulcs,
Hogy üdvösséges napra költs.
A mennyországba tárj utat,
És rekeszd el a poklokat!

Meglásd, meglásd, ó Izrael,
Hogy eljövend Emmánuel!

Jöjj el, jöjj el, ó Adonáj,
Ki Sína hegyről szólalál.
Hogy törvényt lássál népeden,
Jöjj fenségednek teljiben.
Meglásd, meglásd, ó Izrael,
Hogy eljövend Emmánuel!

4.
Ébredj ember mély álmodból,
Meggzabadulsz rabságodból,
Közelít már üdvösséged,
Eltörlik már minden vétked.

Elküldé az Úr angyalát,
Hogy köszöntse Szűz Máriát,
Kinek tiszta szűz méhébe,
Alászállt az örök Ige.

A Szűzhöz így szól az angyal,
Üdvöz légy teljes malasztal.
A Szentlélek megárnyékoz,
Áldott méhed gyümölcsöt hoz.

Fiad Jézus néven hívod,
Ő váltja meg a világot,
Melyet oly rég tart a sátán,
Rabságban a bűnnek láncán.

5.

Szállj be József Máriával,
Született kis Jézuskával,
Szálljatok be szívünkbe,
Szálljatok be szívünkbe!

Ó, te József mit gondoltál,
Hogy istállót választottál,
Ilyen hideg időben
Jézus születésére.

Megszállták a felházakat,
És a vendégfogadókat:
Nincs helye a Jézusnak,
Nincs helye a Jézusnak!

6.

Elindult Mária karácsony szombatján,
Elment, elment szállást kérni a gazdag kovácshoz.

Jó estét, bő kovács, adjál nekünk szállást!
Szállást néktek nem adhatok, mert sok vendégem van.

Volt a bő kovácsnak egy szép vak leánya,
Elvezette Szűzanyánkat barmok jászolához.

Tizenkét órakor megszületett Jézus,
Tizenkét szép őrzőangyal fonja a koszorút.

Arra járt Szent József, befogja szamarát,

Elvezette Szűzanyánkat a gazdag kovácshoz.

Jó reggelt, bő kovács! Mért nem adtál szállást,
Mért nem adtál Máriának egy éjjelre szállást?

Ó, ha tudtam volna, hogy ő volt Mária,
Aranyból és ezüsből is ágyat adtam volna,
Én pedig a hideg földre lefeküdtem volna.

Süllyedjen el házad, barmod és jószágod,
Csak a te szép vak leányod legyen holtig boldog.

7.

Rázd meg Öreg a bundád,
Hadd pörögjön a bolhád!
Ó, ó, ó, három éves jó túró!

Dalolnak a juhászok,
Táncolnak a kanászok,
Ó, ó, ó, három éves jó túró!

8.

Bárcsak régen fölébredtem volna,
Látod, pajtás, most állottam talpra.
Máris csendül a fülembe angyalok mondása,
Hogy a Jézus megszületett rongyos istállóba.

Odamenni vagyon bátorságom,
Azt remélem kis Jézust meglátom.
Gyere pajtás, induljunk el, legyél te is társunk,

Vélünk van a jó furulyás, a régi bojtárunk.

Látod pajtás, hogy többen is vagyunk,
Jánoskával szépen furuglálunk.
Míg a bárányt megfogjátok, addig is mulatunk,
Jézuskának, Máriának énekeket mondunk.

Állhatatlan! Ne csintalankodjál!
Elég légyen már, amit mulattál.
Köszönd meg a Jézuskának, véle, hogy mulattál,
Add neki az ajándékot, amit vélem hoztál.

Várákazzál, még egy verset mondok,
Azután még egy kicsinyt mulatok.
Azután a jászol felé közelebb ballagok,
Jézuskának a kedvéért egy szép lejtőt járok.

9.

A kis Jézus megszületett, örvendjünk,
Elküldötte ő szent Fiát Istenünk,
Betlehemben fekszik rongyos jászolban,
Azért van oly fényesség a városban.

Eleibe térdepelünk mindnyájan,
Örvendezve énekelünk vígságban.
Dicséretet mondunk édesanyjának,
Ajándékot adunk a kis Jézusnak.

10.

Adjunk hálát immár az Úristennek,
Hogy a kicsi Jézus ma megszületett.
Őt világra hozta a tiszta szűz Anya,
Bűnből, szenvedésből megváltásunkra.
Alleluja, Kyrie Christe, Kyrie eleison.

Ádámot az Isten igen kedvelé,
Az almáért mégis jól megbünteté,
Minden fia, lánya a pokolra kerül,
Ha a nagy Úristen meg nem könyörül.
Alleluja, Kyrie Christe, Kyrie eleison.

Adjunk azért hálát emberek és nők,
Kérjük őt, segítsen minden szenvedőt.
Nyíljanak meg mára a bús börtönök,
S a kis gyermekeknek adjon örömet.
Alleluja, Kyrie Christe, Kyrie eleison.

11.

Tizenkettőt vert már az óra,
Kelj föl, pajtás, nézz a csillagra!
Mily nagy ragyogás látszik,
Nap s Hold csillaggal játszik:
Menjünk arra!

Betlehemnek áll a sugara:
Tán valamit jelent az óra?
Mert nagy ragyogás látszik,
Nap s Hold csillaggal játszik:

Menjünk arra!

Ha jól látok, látok angyalkát,
Ha jól hallok, hallok muzsikát,
Olyan szépek, ékesek,
Szerelmesek, kényesek,
Mind fényesek.

12.

Üdvözlégy, kis Jézuska,
Üdvözlégy, kis babácska!
Mért fekszel a jászolban,
A hideg istállóban?

Hol a fényes palota,
Hol a kényes nyoszolya?
Hol a lépes mézecske,
Vajjal mázolt köcsöge?

Ó, ha Magyarországon,
Bicske mezővárosban,
Jöttél volna világra,
Akadnál jobb országra.

Mert adnánk jó mézecskrét,
Vajas, édes tejecskét,
Szükségedet megszánánk,
Párnáskánkba takarnánk.

13.

Nosza, Jankó, nézz az égre,
Mi tündöklük fenn a mennybe?
Betlehem tündöklük, mi dolog ez?
Talán a Messiást jelenti ez?
Hej, hej, hej, hej, jelenti ez!

Dicsőség fenn az egekben,
Békesség lenn mindenknek!
Vedd el a furulyát és a dudát,
Majd én egyet ugrok, húzz egy nótát!
Hej, hej, hej, hej, egy szép nótát!

14.

Zöld pázsiton heverő, heverő
Juhászok gyertek elő, juhászok gyertek elő!

Rázd le juhász a bundát, a bundát,
Fogjál göndör báránykát, fogjál göndör báránykát!

Vigyük el az anyjának, anyjának,
Főzze meg a fiának, főzze meg a fiának!

Én is viszek lisztecskét, lisztecskét,
Főzzünk neki pipecskét, főzzünk neki pipecskét!

Én meg viszek furulyát, furulyát,
Fújjunk neki egy nótát, vigasztaljuk Jézuskát!

Mert a juhász furulyál, furulyál,

Billeg-ballag, meg-megáll, billeg-ballag, meg-megáll.

Ha valaki vígan él, vígan él,
A juhász éppen úgy él, a juhász éppen úgy él.

Sétál, dudál, furulyál, furulyál,
Billeg-ballag, meg-megáll, billeg-ballag, meg-megáll.

15.

Az angyal énekel: tekints az égre fel!
Napvilágos lett az éj, meghasadt az ég,
És a második személy most a földre lép,
Mézet ont az ég, mézet ont az ég.

Az angyal így dalol a fényes ég alól:
„Istenünknek glória a mennyekben fenn!”
Véle mondja Mária, véle Betlehem.
Mondjunk glóriát, mondjunk glóriát!

16.

Pásztorok, keljünk fel,
Sietve menjünk el,
Betlehem városába,
Rongyos istállójába.
Siessünk, ne késsünk,
Hogy még ezen éjjel oda érhessünk,
Mi Urunknak tiszteletet tehessünk.

Íme, már nincs messze:
Fényesség a jele!

Az angyalok hirdetik:
Messiásunk születik,
Jászolban, pólyában,
Be vagyon takarva a rongyocskában,
Áldott gyermek szenved már kis korában.

17.
Szállást keres a Szentcsalád,
De senki sincs, ki helyet ad,
Nincsen, aki befogadja,
Őt, ki égnek s földnek ura.

Az idő már későre jár,
A madár is fészkére száll,
Csak a Szent Szűz jár hiába
Betlehemnek városába.

Legalább, ti jóemberek,
Fogadjátok a kisdedet!
Házatokra szent áldás száll,
Ha betér az Égi Király.

Ne sírj tovább, Szűz Mária,
Ne menjetek ma máshova!
Szállásunkat mi megosztjuk,
A kis Jézust befogadjuk.

18.

Hej, víg juhászok, csordások,
mit csörögnek források?
Mily gyönyörű ez az éjjel,
bár tekintetek csak széjjel!

Nézd, amott Betlehem felett
látok egy nagy fényességet:
Ott egy csillag is megállott,
egy rongy pajtánál leszállott.

Hogy felébredtem álmomból,
láttam csillagot Jákobból.
Hogy felkeltem, láttam tüzet,
mely jelenti egyszülöttet.

Ott van, bizonynal megláttam,
néztem, hogy oda jutottam.
Jaj, ott fekszik a szénába,
betakarva pólyácskába.

Üdvözlégy, áldott pásztorunk,
kit szegénységben imádunk,
Vedd kegyesen szíveinket,
véle együtt mindenünket!

19.

Dicsőség mennyben az Istennek!

Dicsőség mennyben az Istennek!

Az angyali seregek vígan így énekelnek:

Dicsőség, dicsőség Istennek!

Békesség földön az embernek!

Békesség földön az embernek!

Kit az igaz szeretet a kis Jézushoz vezet,

Békesség, békesség embernek!

20.

Jászolban a szalmán sehol sincsen ágy,

itt fekszik kis Jézus, lássa a világ!

Boldogan figyelnek égi fényjelek

széna-szalma ágyat, alvó kisdedet.

Jászolban a szalmán sehol sincsen ágy,

itt fekszik kis Jézus, lássa a világ!

Rongyos istállóban pislákol a mécs,

a gyermek fölébred, nem sír: egyre néz.

Tekints le az égből, mert szeretlek én,

tartsd fölém kezed védőn, könnyedén!

Rongyos istállóban pislákol a mécs,

a gyermek fölébred, nem sír: egyre néz.

Légy közelebb hozzám, ahogy csak lehetsz,

most és mindörökké: imádságom ez.

Az aprókat áldd meg itt és mindenütt,

élhessenek égben teveled együtt!

Légy közelebb hozzám, ahogy csak lehetsz,
most és mindörökké: imádságom ez.

21.

Krisztus Urunknak áldott születésén,
mondjunk angyali dalt megjelenésén,
mely Betlehemnek mezején nagy régen
zengett ekképpen:

A magasságban dicsőség Istennek,
békesség légyen Földön embereknek,
és jóakarát mindenféle népnek
és nemzetségnek!

Ó, örök Isten, dicső Szentháromság,
szálljon mireánk tőled világosság.
Távozzék tőlünk bűn és szomorúság,
légyen vidámság!

22.

Csendes éj! Tiszta, szent éj!
Mindenek álma mély.
Nincs fent más, csak a drága, szent pár,
várja gyermeke alszik-e már.
Szent fiú, aludjál,
Szent fiú, aludjál!

Csendes éj! Tiszta, szent éj!
Angyalok hangja kél.
Halld a mennyei halleluját,

szerte hirdeti drága szavát:
Krisztus megszületett,
Krisztus megszületett!

Csendes éj! Tiszta, szent éj!
Szív örülj, higgy, remélj!
Isten Szent Fia jött ma hozzád.
Békét, életet és reményt ad.
Krisztus megszabadít,
Krisztus megszabadít!

23.
Egy csillag tűnt fel hirtelen,
egy csillag született,
s a nagy Heródes háza
már gyáván remegett.

A kémek elmondták neki,
hogy kit küldött az ég,
hogy egy gyermekecske megszánta
az emberek szívét.

„Ha nem csal a hír – szólt Heródes –
a hír mit hoztatok,
a sült kakas a tál fenekén,
hát rikkantson nagyot!”

S alig szólt a kakasnak tolla nőtt,
mindez Isten műve volt,
felállt a tálban peckesen

és hármat kukorékolt.

24.

Hadd zengjen énekszó, fel, égig ujjongó,
Jászolágyon szunnyad az édes Megváltó,
Ott fénylik ő, az új nap, kit várva vártunk rég.
Kezdet ő és vég, kezdet ő és vég.

Mint gyenge gyermek ő e bűnös földre jó.
Várva várlak téged, te mennyből érkező.
Hozz vigaszt, békességet! Kis Jézus, itt e szív!
Térj be – egyre hív, térj be – egyre hív.

Ó, lelkem, áldva áldd Megváltód irgalmát!
Vádolt bűnöd átka, a poklok mélye várt,
de Jézus ím kitárta a mennynek ajtaját,
s üdvösséget ad, üdvösséget ad.

Új ének merre cseng? Az égi fényben fent.
Kél a halleluja, és ujjong minden szent,
és szól a hárfa húrja, az angyalének zeng.
Bár ott lennének már, bár ott lennének már!

25.

Kit sok boldog pásztor dicsért,
hallván angyal égi hírét:
félni többé nincsen miért,
itt a megtartó Király!

Bölcsek őhöz indultak,
csillagfényes, messze útnak,
s drága kincssel térdre hulltak:
itt az újszülött Király!

Vigadj, lelkünk, Máriával!
Zengjünk, mind a menny karával,
hála édes dallamával
Jézusunknak glóriát!

Ő az élet és üdvösség.
Ünnepeljük Földre jöttét.
Krisztust, Isten egyszülöttét,
áldja szívünk boldogan!

26.

Mennyből jövök most hozzátok,
jó hírt mondok, jer, halljátok,
mert nagy örömet hirdetek,
méltán ujjong ma szívetek.

A megtartó ma született,
ég-föld örül ma veletek.
Egy ártatlan kis csecsemő,

egész világ üdve lesz ő.

Ez Krisztus, Isten szent Fia,
ki mennyből jött a Földre ma.
Ő üdvözít, ő törli el,
világ bűnét szent vérivel.

Mit sok ezer szív kérve kért,
mit Isten régen megígért,
ő hozza, tőle nyerheted
az üdvöt, örök életet.

Ráismertek, ez a jele:
kemény jászol fekvőhelye,
és szegénység a bölcsője,
bár világ Üdvözítője.

Ó, jertek, mi is örvendjünk,
a pásztorokkal bemenjünk,
hogy lássuk, mit ad Istenünk
Ő szent Fiában minékünk!

Nyílj meg, szívem, fogadd be őt,
az áldott, égi csecsemőt,
ki e világ üdvére jött!
Borulj le jászola előtt!

27.

Aranyszárnyú angyal száll a földre le,
Ragyog mint a hajnal, isten hírnöke.
Alleluja, hozsanna, glória,
Üdvözlégy kis Jézus, Isten egy Fia!

Hirdeti az angyal: Jézus született.
Világ megváltója értünk ember lett.
Alleluja, hozsanna, glória,
Üdvözlégy kis Jézus, Isten egy Fia!

Tiszta Szűztől nekünk gyermek születék.
Jessze termő ága kivirágozék.
Alleluja, hozsanna, glória,
Üdvözlégy kis Jézus, Isten egy Fia!

Csodafényű csillag jó az égre fel.
Napkeleti bölcsek, nektek ez a jel.
Alleluja, hozsanna, glória,
Üdvözlégy kis Jézus, Isten egy Fia!

Jézus, jászolodnál földre borulunk.
Néked hálás szívvel mi is hódolunk.
Alleluja, hozsanna, glória,
Üdvözlégy kis Jézus, Isten egy Fia!